

"respect"

Berend Beer voelt zich geraakt. Hij mag dan wel een teddybeer zijn en te koop staan in een speelgoedwinkel. Het past natuurlijk niet om als kind een beer op te pakken en in zijn buik te prikken. Per slot van rekening is hij familie van de grizzly en hij weet zeker dat dit jochie hetzelfde geintje niet bij zijn illustere neef zou uithalen. Die zou zo'n knul wel eens mores leren. Gillend zou hij de benen nemen, maar ver komen zou hij niet. Berend wil dit toch niet over zijn kant laten gaan. Hij probeert zijn meest woeste blik in zijn ogen te krijgen en dat lukt aardig. Het jongetje trekt meteen een pruillip en zijn moeder vraagt: 'Wat kijk je nu sip, vind je de beer niet mooi?'

'Beer is niet lief', snuft het kind.

'O, ik vind hem wel mooi, jij niet?' moeder kijkt een beetje verrast.

'Wel mooi, niet lief', zucht het kind.

'Misschien vindt hij het niet leuk dat je aan zijn poten trekt en in zijn buik prikt', zegt moeder

'Beren zijn daar in het wild vast ook niet zo dol op, maar ik denk dat hij aaien wel leuk vindt.'

Dàt valt natuurlijk te proberen en zachtjes aait het jongetje over de wang van de beer.

Berend reageert meteen, je moet ieder een tweede kans geven, zegt hij altijd.

Hij produceert een echte teddyberenglimlach en nu lijkt het ijs toch wel gebroken.

Even later komen moeder en zoon de winkel uit, Berend in een mooie papieren tas, zo geschikt dat Berend net er bovenuit kan kijken. Een beer wil per saldo ook wat zien van de buitenwereld.

© mei 2011, Alida, BasicPublishing.nl